

ACC. N:R M. 14792: 1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: Ligfrid Svensson, Hööv
Härad: Frösta Berättare: " " "
Socken: Hööv Berättarens yrke: f.d. vagnmakare
Uppteckningsår: 1958 Född år 1880 i Hööv

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Minnestarlov. s. 1-3.

Lu F 90

Ja nog mins jag en hel del gamla bruk å seder från min barndoms å ungdomsdagar, men något som särskilt fäste sej i minnet var en målad tavla innom glas å ram påminnande om en lekkamrat till min moder som hastigt rycktes bort och som var mycke saknad å sörjd av Föräldrar å lekkamrater så dom gjorde ju allt för att minnas honom, så dom lät förfärdiga en minnestavla påminnande om hans död vilket var visst rätt brukligt för en hundra år sedan, och denna tavla fick jag på ett besök i detta gamla hem se, å då jag på förhand hände honom genom min Moders berättelser från hennes barndom, så fäste jag den särskilt i minnet, och som jag här försökt att återge efter minnet som silhuett, och som jag härmed skänker till Folklivsarkivet i Lund, om dom vill taga emot den som gåva, annars var god sänd den tillbaka. Dessa minnes tavlor av olika slag hängde alltid i finrummet på en innervägg så att ljuset föll på dem, där kunde vara glasmunstrar

(Obs! Tappst.
fanns ej den
omtalade
silhuetten!
m. 7.)

innehållande brudslöjor med myrtenkrona minnande om ett storslaget & trevligt bröllop som varat i dagarna tre, jag har också sett brudkronan fästad på en hög spegel med slöjan hängande vid båda sidor om spegeln, men det var ju mera tillfälligt, emot den som var placerad i en glasmunter. Inramade smätavlor utförda av hårarbete förekom också, till minne efter efter en vacker dotter eller fästmo med gyllenblont hår, klocktjedjor förfärdigade av hår förekom också, ävens små silvermedaljonger hängande i klocktjedjan innehöll en fint förfärdigad blomma utav hår. Gärlander förekom också förr, förfärdigade utav olika material sydda i grälla färger. Bonader sydda på jaraväv hantade med fyllt ~~bed~~ederade i mitten med blommor & grannlåter eller något skogsmotiv, där kunde också förekomma rymnighetshorn översvemmade av blommor eller gyllene mynt, dessa inom glas & ram och alltid i mindre format. Men det mesta av sådant gammalt försvinner med nya generationer som tar vid möjligtvis stoppas undan för att ge plats för mera moderna saker & ibland tages fram någon

gång vid jultiden eller då familjen är samlad vid nå-
got särskilt tillfälle å talet minner om forna dagar eller
någon särskild i släkten, så kann sådant plochas fram
för att sedan skjunka bort i glömska väl dolda i sina
gömsällen. I min ungdom var här en gammal dam
i en grannsocken till Höör som heter Hallaröd, hon var
sådär lite tusenkonstnär i all sorts handarbete, så hon
tog mot lite elever isynnerhet på sommaren någon må-
nad, all sorts konstvärvnad, konstteckning, hälsömnad
m. m. hon var lite målare också å kunde sitta ute i back-
arna å teckna av vackra motiv som hon sedan gick
hem å målade en fin tavla efter, av henne kunde
man beställa lite minnestavlor av olika slag utförda
i olja eller paståll eller tuck, hennes namn var Gustava
Lindgren, och vid sin död var hon nog dom 90 åren
och om jag mins rätt år det 45 sedan hon dog, men
ingen utav hennes elever har kunnat mäta sig med
den gamla konstnärinnan.